

F. t. l. vedr. udlevering af lovovertrædere m.v.

kapitel 72 om legemsindgreb, kapitel 73 om ransagning og kapitel 74 om beslaglæggelse og edition samt kapitel 75 a om andre efterforskningskridt, kan anvendes i samme omfang som i sager vedrørende lovovertrædelser af tilsvarende art, der forfølges her i landet, jf. § 13. I forbindelse med udleveringssager vil det navnlig være bestemmelserne om anholdelse og varetægtsfængsling, som anvendes med henblik på at sikre den pågældendes fortsatte tilstedeværelse under udleveringssagens behandling.

Når politiet iværksætter en undersøgelse efter § 12, skal der i medfør af § 14 beskikkes en forsvarer for den, som søges udleveret, medmindre den pågældende selv vælger en forsvarer. I øvrigt gælder reglerne i retsplejelovens kapitel 66 om beskikkelse og valg af forsvarer.

Når politiets undersøgelse efter udleveringslovens § 12 er afsluttet, forelægges spørgsmålet om udlevering for justitsministeren, der træffer afgørelse i sagen, jf. § 15, stk. 1. Hvis justitsministeren træffer afgørelse om udlevering, skal den pågældende – samtidig med meddelelsen om afgørelsen om udlevering – have oplysning om adgangen til domstolsprøvelse og om fristen for at fremsætte anmodning herom, jf. § 15, stk. 2.

Adgangen til domstolsprøvelse er fastsat i udleveringslovens § 16. Efter denne bestemmelses stk. 1 kan den, der skal udleveres, forlange, at spørgsmålet om udleveringsbeslutningens lovlighed indbringes for retten. En anmodning om domstolsprøvelse skal, jf. bestemmelsens stk. 2, fremsættes inden tre dage efter, at beslutningen om udlevering er meddelt den pågældende. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren tillade, at beslutningen indbringes for retten, selv om anmodningen om domstolsprøvelse først er fremsat efter fristens udløb. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan kæres til landsretten inden for en frist på tre dage, jf. stk. 3.

Hvis en beslutning om udlevering indbringes for retten, kan der ikke ske udlevering, før beslutningen er fundet lovlig ved retskendelse, jf. § 17, stk. 1, 2. pkt. Indbringes beslutningen ikke for retten, skal udleveringen gennemføres snarest muligt, jf. § 17, stk. 2. Medmindre den pågældende har givet afkald på domstolsprøvelse, kan der dog ikke ske udlevering før udløbet af den frist på 3 dage, der efter § 16, stk. 2, gælder for at indbringe justitsministerens afgørelse om udlevering for retten, jf. § 17, stk. 1, 1. pkt.

For at sikre, at en udlevering gennemføres, kan den pågældende i medfør af udleveringslovens § 17, stk. 3, anholdes og varetægtsfængsles efter reglerne i retsplejeloven. En varetægtsfængsling skal dog ophæ-

ves, hvis udlevering ikke har fundet sted inden 30 dage efter, at beslutningen om udlevering har kunnet gennemføres – dvs. den pågældende har givet afkald på domstolsprøvelse, fristen på 3 dage for anmodning om domstolsprøvelse er udløbet, eller der er afsagt endelig retskendelse om udlevering. I særlige tilfælde kan retten dog forlænge fristen for varetægtsfængsling.

I forbindelse med en beslutning om udlevering kan justitsministeren, jf. § 18, bestemme, at genstande, som er beslaglagt eller taget i bevaring under sagen – med forbehold af tredjemands eventuelle rettigheder – skal overgives til den myndighed, som har anmodet om udleveringen.

2.4.2. Forenklet behandling af sager om udlevering (mellem EU's medlemsstater)

Ved lov nr. 291 af 24. april 1996 om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere, lov om international fuldbyrdelse af straf mv., lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv. og retsplejeloven (International strafferet) blev konventionen om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union fra 1995 gennemført i dansk ret, jf. Folketingstidende 1995-96, tillæg A, s. 2226. Denne forenklede procedure, der finder anvendelse ved udlevering mellem EU's medlemsstater, hvis den person, der ønskes udleveret, samtykker heri i forbindelse med et retsmøde, fremgår af udleveringslovens kapitel 3a (§§ 18 a-18 d). Forenklingen består i en mere direkte kontakt mellem de berørte staters kompetente myndigheder.

Reglerne blev indført med henblik på at sikre en hurtig udlevering og at forhindre, at personer, der er villige til at lade sig udlevere, må tilbageholdes i en længere periode, mens en formel anmodning om udlevering udfærdiges, fremsendes, oversættes og behandles, uanset at der ikke på forhånd er tvivl om, at betingelserne for udlevering er opfyldt.

Efter § 18 a kan der ske udlevering til en medlemsstat i Den Europæiske Union på grundlag af en *efter-søgning*, der indeholder de i bestemmelsen nævnte oplysninger. De oplysninger, som kan danne grundlag for udlevering efter den forenklede procedure, svarer til de oplysninger, der fremgår af Interpols efterlysninger. Oplysningerne svarer endvidere indholdsmæssigt til de oplysninger, der normalt fremsendes sammen med en formel anmodning om udlevering, jf. § 11. Bestemmelsen indebærer i praksis, at behandlingen af en anmodning om udlevering kan indledes straks ved politiets modtagelse af en efterlysning fra Interpol.